

בעין המועדים

The Role of the Holidays: Parshat Emor

פרשת אמור תשע"ח

הנְּצָרָה

מאיתרי קורין ובו, פ' רצוי ווון פ' כי קלין מגען יוס ווון לנו ממעניין נערת סכווכיס בדמפרט בגמ' עז כן פירט רצוי סקלריהם צמע שעל סטטעה עיקר והוא גהה נלהם סכווכיס. וזה מילוי צירוקלמי אלה קרל קווטן נון גהה נלהם סכווכיס. פ' רצוי ווון פ' כי קלין מגען צמע ציט נלהם נון ממעפנגן קלילתם צמע ציט סכווכיס סכווכיס כדי נערת צמפלס מהונן דערל מורה. מימין לפירוטו ואלה לוין צמעולו רגילון לקרות מהונן לאכליינט אלל גראטה ולהונגה נתקומן גז מס' ווון צעלט כרכיות סיבת נון נקלנות וועוד קפס דערל נברך זקירת זקירותם צמע צמפלס נפניא וטמיטס נטולויק בענברט.

תורה או רוחם
... שונאים לברך ורוחת ב...
שבטה פערן ולבנין
... נזרך ואשכחן וקצתן
... כבש ו...
... לאלו... לאו... ט...
... לשלוחן לאלה... ו... עזב...
... וזה ט...
... ברא... א...
... בא... השפט... ו... נאר...
... אמאל... פ... קורשים... י... ל...
... נאר... כ...
... נאר... כ...
... נאר... כ...

דבציו חנואל

רב ניסים גאון (המ"ש)
לאככל מטה ואמ' נטמא אסור
אנככל והאיגול חיב למקות
אם דמי שמן אסור לדלדליך
בר טבון (הו) וא"כ בטעון
בגון בטהון דודשין ליה לא
שאי טמא אהן טהור בז'

מאירמץ קורין לאם עמו נערין. מעתה פְּלִיכָּתִים נְכַנִּיט
לְגֹאֵל צְרוּמָתָן. כְּנִיס שְׁנִימָתוֹ וְמִצְרָיו וְעַרְיוֹ
שְׁמַמְּן וְגַעַם מִתְּלִילָן גְּמַרְוָתָה: עד סוף פְּנִימָתוֹ כְּרָאָזָה.
פְּלִיטָת קְלִילָה כְּדֶמֶלֶת גְּגָמָה, קְגָמָה. ומִתְּסַמְּךָ וְיַעֲלֵךְ זָמָן דָּלָה מִקְלִי
מו זען צְלִיבָה וְלוּגָן קְרִיעָה צִבְּשָׂכָן
וּמִקְמֵי סְלִי מַעַי לוּוּזָן צְלִבָּה לְפִיקָן
סְקָרוֹת קוֹדָס לְנֵן גַּן יְהָוָה חֲוָתָנוֹ.
לְסַקְנָה קְוָרָין מַהְפָּה בְּנֵיתָה כְּכַנִּיט
כְּלִי לְעַמְּדוֹת מִפְּלָגָה מִתְּחַזֵּר גַּדְעָן
וְכִי סִמְיָן גְּבָרִיםִים בְּגָרִים יְוָדָלָמִים!

קורין את שמע בערביון, "משעה שהכהנים נוכנים לאכול בתרומתן עד סוף האשמודה והראשונה דברי ר' אליעזר וחכמים אומרים עד חצota. רבנן גמליאל אומר 'עד שיעלה עמוד השור'. מעשה ובאו בוי מבית המשתה אמרו לו לא קרינו את שמע אמר להם אם לא עליה עמוד השור חיבין אתם לקרות ולא זו בלבד אמרו אלא ^טכל מוה שאמרו חכמים עד חצota מצוין עד שיעלה עמוד השור ^טהקטן תליכם ואברים מצוין עד שיעלה עמוד השור ^טוכל הנאכלים ליום אחד מצוין עד שיעלה עמוד השור ^טא"ב למה אמרו חכמים עד חצota. כדי להרחק אדם מן העבירה: **גמ'** ^טתנא היכא קדי דקנני מאימתי ותו מא ישנא ^טהתני בערבית ברישא לתני דשחרית ברישא קרא אקרא קאי ^טרכחיב ישבכבר וכוקמך והכי כתני זמן קריאת שמע לשכיבה אימת משעה שהכהנים נוכנים לאוכל בתרומתן ואי בעית אימת ליף מביריתו של עולם רכתיב ^טזיה עריך ושחר בקר ים אחד אי היכי סייא דקנני יבשחר מברך שתים לפני ואחת לאחריה וכערוב מתברך שתים לפני ושתים לאחריה לתני דערכית ברישא. תנא פה בערבית והדר תני בשחרית עד דקאי בשחרית פריש מיל' דשחרית והדר פריש מיל' דערכית: אמר מор משעה שהכהנים נוכנים לאכול בתרומתן: מכדי בהנים אימת קא אכל' תרומה משעת צאת הכוכבים להני משעת זאת הכוכבים מלטא אגב אורחיה קמשמעו לנו בהנים אימת קא אכל' בתרומה משעת צאת הכוכבים והוא קמשמעו לנו ^טרכפברה לא מעכבה כדתניא ^טובא בכבתו מלאכול בתרומה ואין כפרתו מעכבותו בא השימוש בית השמש והאי ותמר מהר יומא ^טילמא

גם פיק קולין קלילם עמצע. מכל חומנו גלמייזם מענטז 7

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְאָמֵר בְּדָבָר אֲלֹהִים יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָתָ אֲלֵיכֶם מַעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרָאוּ אֶתְכֶם מִקְרָא קָדוֹשׁ – אֶלְךָ הַסּוּס מַזְעֵךְ . גַּשְׁתָּ שְׁבָעַת יְמִים, פְּנֵשָׁה מֶלֶאָכָה, וּבַיּוֹם הַשְׁבִּיעִי שְׁבַת שְׁבַתּוֹן מִקְרָא-קָדוֹשׁ, כָּל-מֶלֶאָכָה לֹא תַעֲשֶׂה: שְׁבַת הַוָּה לִיהוָה, בְּכָל מֶזֶבֶתְיכֶם . {פ}

דָּלֶת מַזְעֵךְ יְהוָה, מִקְרָא קָדוֹשׁ, אֲשֶׁר-תִּקְרָאוּ אֶתְכֶם, בְּמַזְעֵךְם. הַ בְּחִזְקָשׁ הַרְאָשׁוֹן, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לְחִזְקָשׁ – בְּין הַעֲרָבִים: פְּשָׁחָת, לִיהוָה . וּבְחִמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לְחִזְקָשׁ הַזֶּה, חַג הַמִּצְוֹת לִיהוָה: שְׁבָעַת יְמִים, מִצּוֹת תְּאַכְלוּ . בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן, מִקְרָא-קָדוֹשׁ, יְהִי לְכֶם; כָּל-מֶלֶאָכָת עֲבָדָה, לֹא תַעֲשֶׂה. חַג מִקְרָבְתֶם אֲשֶׁר לִיהוָה, שְׁבָעַת יְמִים; בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי מִקְרָא-קָדוֹשׁ, כָּל-מֶלֶאָכָת עֲבָדָה לֹא תַעֲשֶׂה. {פ}

ט וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ לְאָמֵר . יְהִי אֲלֹהִים יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרָתָ אֲלֵיכֶם, פִּי-תְּבָאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנָּי נִתְּן לְכֶם, וְקִרְבָּתֶם אֶת-קָצִירָה – וּמְבָאָתֶם אֶת-עַמָּר רַאשֵּׁית קָצִירְכֶם, אֲל-הַפְּנוּן. יְהִי וְהִנֵּף אֶת-הַעֲמָר לִפְנֵי יְהוָה, לְרַצְנְכֶם; מִמְּפָרָתֶת, הַשְּׁבָתֶת, יְנִיפְנוּ, הַפְּנוּן. יְבָשָׁת יְמִינְכֶם, בְּיוֹם הַשְׁבִּיעִי מִקְרָא-קָדוֹשׁ, כָּל-מֶלֶאָכָת עֲבָדָה לֹא תַעֲשֶׂה. {פ}

וְקִרְבָּל לֹא תְאַכְלוּ, עַד-עַצְם הַיּוֹם הַזֶּה – עַד קְבִיאָכֶם, אֶת-קְרָבוֹן אֲלֵיכֶם: חַקְתָּ עָולָם לְדָרְתְּכֶם, בְּכָל-מֶשְׁבָתְיכֶם. {ס} ט וְסִפְרָתֶם לְכֶם, מִמְּפָרָתֶת הַשְּׁבָתֶת, מִיוֹם קְבִיאָכֶם, אֶת-עַמָּר הַתְּנוּפהָ: שְׁבָעָ שְׁבָתוֹת, תִּמְימִת תְּהִינָה . ט עַד מִמְּפָרָתֶת הַשְּׁבָתֶת הַשְׁבִּיעִי, וְסִפְרוֹן חֲמִשִּׁים יוֹם; וְהַקְרָבָתֶם מִנְמָה חֲדָשָׁה, לִיהוָה . יי' מִמְּשָׁבָתְיכֶם תְּבִיאוּ לְחַם תְּנוּפהָ, שְׁפִים שְׁנִי עַשְׂלָנִים – טָלַת תְּהִינָה, חַמְזָעָתָה: בְּכָורִים, לִיהוָה . יי' וְהַקְרָבָתֶם עַל-הַלְּחָם, שְׁבָעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה, וְפָרָה בְּנֵי שָׁנָה, וְנִסְפִּים, אֲשֶׁר רִימָנִיחָתֶם לִיהוָה . יט וְעוֹשִׂים שְׁעִיר-עָזִים אֶחָד, לְחַטָּאת; וְשְׁנִי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, לְזִבְחָת שְׁלָמִים . כ' וְמִנְיָנִים הַפְּנוּן אֶתְכֶם עַל-חַם תְּבִיאוּ לְכֶם – פְּנֵי יְהוָה, עַל-שְׁנִי, כְּבָשִׂים; קָדוֹשׁ יְהִי לְכֶם, וְעַנִּיטִים, אֶת-גְּפַשְׁתִּיכֶם; וְהַקְרָבָתֶם אֲשֶׁר לִיהוָה . כה וְכָל-מֶלֶאָכָה לֹא תַעֲשֶׂה, בְּעַצְם הַיּוֹם הַזֶּה: פִי יוֹם פְּפָרִים, הַוָּה, לְכִפּר עַלְיכֶם, לְפָנֵי יְהִי אֶלְמִיכֶם . כט פִי כָּל-הַנְּפָשׁ אֲשֶׁר לֹא-תַעֲנָה, בְּעַצְם הַיּוֹם הַזֶּה – וְנִכְרָתָה, מַעֲמִיכָה . ג' וְכָל-הַנְּפָשׁ, אֲשֶׁר פְּעָשָׂה כָּל-מֶלֶאָכָה, בְּעַצְם הַיּוֹם הַזֶּה – וְנִאַבְדָּתִי אֶת-הַגְּפַשׁ הַחֲווֹא, מִקְרָב עַמָּה . לא כָּל-מֶלֶאָכָה, לֹא מַעֲשָׂה: חַקְתָּ עָולָם לְדָרְתְּכֶם, בְּכָל-מֶשְׁבָתְיכֶם. כט שְׁבַת שְׁבַתּוֹן הוּא לְכֶם, וְעַנִּיטִים אֶת-גְּפַשְׁתִּיכֶם; בְּתִשְׁעָה לְחִזְקָשׁ, בְּעַרְבָ–מַעֲרָבָ–עַד–עַרְבָ, וְשְׁבָתוֹן שְׁבָתוֹן . {פ}

ג' וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ לְאָמֵר . יְהִי אֲלֹהִים יִשְׂרָאֵל, לְאָמֵר: בְּחִזְקָשׁ הַשְׁבִּיעִי בְּאַחֲד לְחִזְקָשׁ, יְהִי לְכֶם שְׁבַתּוֹן – זְכָרוֹן תְּרוּעָה, מִקְרָא-קָדוֹשׁ . כה כָּל-מֶלֶאָכָת עֲבָדָה, לֹא תַעֲשֶׂה; וְהַקְרָבָתֶם אֲשֶׁר לִיהוָה, לִיהוָה . {ס} יי' וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ לְאָמֵר . ט אֲךָ בְּעַשְׂור לְחִזְקָשׁ הַשְׁבִּיעִי הַזֶּה יוֹם הַפְּפָרִים הַוָּה, מִקְרָא-קָדוֹשׁ יְהִי לְכֶם, וְעַנִּיטִים, אֶת-גְּפַשְׁתִּיכֶם; וְהַקְרָבָתֶם אֲשֶׁר לִיהוָה . כה וְכָל-מֶלֶאָכָה לֹא תַעֲשֶׂה, בְּעַצְם הַיּוֹם הַזֶּה: פִי יוֹם פְּפָרִים, הַוָּה, לְכִפּר עַלְיכֶם, לְפָנֵי יְהִי אֶלְמִיכֶם . כט פִי כָּל-הַנְּפָשׁ אֲשֶׁר לֹא-תַעֲנָה, בְּעַצְם הַיּוֹם הַזֶּה – וְנִכְרָתָה, מַעֲמִיכָה . ג' וְכָל-הַנְּפָשׁ, אֲשֶׁר פְּעָשָׂה כָּל-מֶלֶאָכָה, בְּעַצְם הַיּוֹם הַזֶּה – וְנִאַבְדָּתִי אֶת-הַגְּפַשׁ הַחֲווֹא, מִקְרָב עַמָּה . לא כָּל-מֶלֶאָכָה, לֹא מַעֲשָׂה: חַקְתָּ עָולָם לְדָרְתְּכֶם, בְּכָל-מֶשְׁבָתְיכֶם; בְּתִשְׁעָה לְחִזְקָשׁ, בְּעַרְבָ–מַעֲרָבָ–עַד–עַרְבָ, וְשְׁבָתוֹן שְׁבָתוֹן . {פ}

יג' וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ לְאָמֵר . יְהִי אֲלֹהִים יִשְׂרָאֵל, לְאָמֵר: בְּחִמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לְחִזְקָשׁ הַשְׁבִּיעִי, בְּאַסְפָּכֶם אֶת-תְּבוֹאָת הָאָרֶץ, תְּהַזֵּב אֶת-חַג-יְהוָה, שְׁבָעַת יְמִים; בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן, וּבַיּוֹם הַשְׁמִינִי שְׁבַתּוֹן . ג' וְלִקְרָבָתֶם לְכֶם בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן, פְּרִי עַץ הַזָּר כְּפָתָת תְּמִרִים, וְעַנְعַל עַבְתָּ, וְעַרְבִּי-צָמֶל; וְשְׁמִחְתָּם, לְפָנֵי יְהִי אֶלְמִיכֶם – שְׁבָעַת יְמִים . מא' חַגְתָּם אֲתָּנוּ תְּגִילָה, שְׁבָעַת יְמִים בְּשֵׁנָה: חַקְתָּ עָולָם לְדָרְתְּכֶם, בְּחִזְקָשׁ הַשְׁבִּיעִי תְּהַזֵּבָוּ אֶתְכֶם; מִבְּשָׁבָתְיכֶם, שְׁבָעַת יְמִים; כָּל-הָאָזְרָח, בְּיִשְׂרָאֵל, יִשְׁבּוּ, בְּשֵׁכָת . גָּלְמָעָן, יִשְׁבּוּ דָרְתִּיכֶם, כִּי בְּסֻכּוֹת הַוּשְׁבָתִי אֶת-חַג-יְהִי אֶלְמִיכֶם; וְמִלְבָד כָּל-נְזָרִיכָם, וְמִלְבָד כָּל-נְדֹבְתִיכָם, אֲשֶׁר תְּפִנְנוּ, לִיהוָה.

ט אֲךָ בְּחִמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לְחִזְקָשׁ הַשְׁבִּיעִי, בְּאַסְפָּכֶם אֶת-תְּבוֹאָת הָאָרֶץ, תְּהַזֵּב אֶת-חַג-יְהִי אֶלְמִיכֶם, שְׁבָעַת יְמִים; בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן, וּבַיּוֹם הַשְׁמִינִי שְׁבַתּוֹן . ג' וְלִקְרָבָתֶם לְכֶם בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן, פְּרִי עַץ הַזָּר כְּפָתָת תְּמִרִים, וְעַנְעַל עַבְתָּ, וְעַרְבִּי-צָמֶל; וְשְׁמִחְתָּם, לְפָנֵי יְהִי אֶלְמִיכֶם – שְׁבָעַת יְמִים . מא' חַגְתָּם אֲתָּנוּ תְּגִילָה, שְׁבָעַת יְמִים בְּשֵׁנָה: חַקְתָּ עָולָם לְדָרְתְּכֶם, בְּחִזְקָשׁ הַשְׁבִּיעִי תְּהַזֵּבָוּ אֶתְכֶם; מִבְּשָׁבָתְיכֶם, שְׁבָעַת יְמִים; כָּל-הָאָזְרָח, בְּיִשְׂרָאֵל, יִשְׁבּוּ, בְּשֵׁכָת . גָּלְמָעָן, יִשְׁבּוּ דָרְתִּיכֶם, כִּי בְּسֻכּוֹת הַוּשְׁבָתִי אֶת-חַג-יְהִי אֶלְמִיכֶם; אֲוּטָם מְאָרֶץ מִצְרָיִם: אַנְיִי, יְהִי אֶלְמִיכֶם . מ' וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, אֶת-מַעֲדֵי יְהִי אֶלְמִיכֶם, אֲלֹהִים יִשְׂרָאֵל .

א וידבר יהוה, אל-משה לאמר. ב צו את-بني ישראל, ואמרת אליהם: את-קרבני לתחמי לאשׁי, רית ניחוח, תשמורי, להזכיר לי במוועדי ג ואמרת להם-זה האשה, אשר פCKERינו ליהוה: כבשים בני-שנה תמים שניים ליום, עללה תנמֵיד. ז את-הכבש אחד, תעשה בבקר; ואת-הכבש השני, מעשה בין הערכבים. ה ועשרהית האיפה סלת, למנחה, בולולה בשמו כתית, רביעת החין. י עלה, תפמיד-העשרה, בהר סיני, לרית ניחוח, אשׁה ליהוה. ז ונסכו רביעת ההין, לבבש האחד; בקדש, השך נסיך שקר-ליהוה. ח ואת-הכבש השני, מעשה בין הערכבים: כמנחת הבקר וכמנחת בני-שנה, תמים; ושני עשרנים, סלת מנחה בולולה בשמו-ונסכו. ט עלה שבת, ובזום, השבת-שני-כבשים בני-שנה, תמים; ושני עשרנים, סלת מנחה בולולה בשמו-ונסכו. י עלה שבתו, על-עלית התפמי, ונסכה. {פ}

יא ובראשי, תדשיכם-פרקיבו עללה, ליהוה: פרים בני-בקר שניים ואיל אחד, כבשים בני-שנה שבעה תמים. ג ושלשה עשרנים, סלת מנחה בולולה בשמו, לפר, האחד; ושני עשרנים, סלת מנחה בולולה בשמו, לאיל, האחד. ג ועשרה עשרן, סלת מנחה בולולה בשמו, לבבש, האחד; עללה רית ניחוח, אשׁה ליהוה. יי ונסכיהם, מצי החין יהיה לפר ושלישת החין לאיל ורביעת החין לבבש-זין: זאת עלת חדש בחדשו, לחdziי השנה. ט וشعיר עזים אחד לחטאota, ליהוה, על-עלית התפמי יעשה, ונסכו. {ס} ז ובחדש הראשון, בארכעה עשר יום-חדש: פשת, ליהוה. ז ובquamsha עשר יום לחדש הזה, חג: שבעת ימים, מצות יאכל. יג ביום הראשון, מקרא-קדש: כל-מלאת עבדה, לא תעשו. יט והקרבנות אשׁה עללה ליהוה, פרים בני-בקר שניים ואיל אחד; ושבעה כבשים בני-שנה, תמים ירויים לכם. כ ומנחתם-סלת, בולולה בשמו: שלשה עשרנים לפר, ושני עשרנים לאיל-תעשו. כא עשרה עשרן, תעשה, לבבש, האחד-לשבעת, הכבשים. ג וشعיר חמطاota, אחד, לכפר, עלייכם. ג מלבד עלת הבקר, אשר לעלת התפמי-תעשו, את-אליה. ז באללה תעשו ליום, שבעת ימים-לחם אשׁה רית-ניחוח, על-עלית התפמי יעשה, ונסכו. זה ובזום, השבעיע-מקרא-קדש, יהיה לכם: כל-מלאת עבדה, לא תעשו. {ס} זי ובזום הבכורים, בהזכירכם מנחה חדשה ליהוה-שבעתיכם: מקרא-קדש יהיה לכם, כל-מלאת עבדה לא תעשו. ט והקרבנות עללה לרית ניחוח, ליהוה-פרים בני-בקר שניים, איל אחד; שבעה כבשים, בני-שנה. כא ומנחתם-סלת, בולולה בשמו: שלשה עשרנים, לפר האחד, שני עשרנים, לאיל האחד. ז שער עזים אחד, לבבש עלייכם. ז מלבד עלת החדש ומנחתה, וכפער, עלייכם. זי ובעשור לחdziי השבעיע הזה, מקרא-קדש יהיה לכם, ענינים, את-גפטים, כמשפטים: לרית ניחוח, אשׁה ליהוה. {ס} זי, ובעשור לחdziי השבעיע הזה, פר בון-בקר אחד איל אחד; כבשים בני-שנה שבעה, תמים ירויים לכם. ט ומנחתם-סלת, בולולה בשמו: שלשה עשרנים, כפער, שני עשרנים, לאיל האחד. ז עשרה, עשרה, לבבש, האחד-לשבעת, הכבשים. זי שער עזים אחד, חמطاota; מלבד חמطاota הכהרים, ועלת התפמי, מנחתה, ונסכיהם. {ס} זי ובquamsha עשר יום לחdziי השבעיע, מקרא-קדש יהיה לכם-כל-מלאת עבדה, לא תעשו; וחוגתם חג ליהוה, שבעת ימים. זי והקרבנות עללה אשׁה רית ניחוח, ליהוה-פרים בני-בקר שלשה עשר, אילם שניים; כבשים בני-שנה ארבעה עשר, תמים זחים. זי ומנחתם-סלת, בולולה בשמו: שלשה עשרנים לפר האחד, לשבעה עשר פרים, שני עשרנים לאיל האחד, לשני האילים. ט ועשרה, עשרה, לבבש, האחד-לארכעה עשר, כבשים. זז ושער עזים אחד, חמطاota; מלבד עלת התפמי, מנחתה ונסכה. {ס} זי ובזום השני, פרים בני-בקר שניים עשר-אילים שניים; כבשים בני-שנה ארבעה עשר, תמים זחים. זי ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים, במשפרם-כמושפט. יט ושער עזים אחד, חמطاota; מלבד עלת התפמי, מנחתה ונסכיהם. {ס} זה ביום, השמייניע-עצרת, תהיה לכם: כל-מלאת עבדה, לא תעשו. זו והקרבנות עללה אשׁה רית ניחוח, ליהוה-פר אחד, איל אחד; כבשים בני-שנה שבעה, תמים זחים. ט. מנחתם ונסכיהם, לפר לאיל ולכבשים, במשפרם-כמושפט. זה ושער חמطاota; מלבד עלת התפמי, מנחתה ונסכה. זט אלה תעשו ליהוה, במועדיכם-לבד מנדרכם ונודתיכם, לעלתייכם ולמנחותיכם, ולנסכיהם, ולשלמיכם.

א ובחדש השבעיע באחד לחdzi, מקרא-קדש יהיה לכם-כל-מלאת עבדה, לא תעשו: يوم טרוויה, יהיה לכם. ב ועשיתם עללה לרית, ליהוה-פר בון-בקר אחד, איל אחד; כבשים בני-שנה שבעה, תמים. ג ומנחתם-סלת, בולולה בשמו: שלשה עשרנים לפר, שני עשרנים לאיל. ז ועשרה איל אחד, לבבש האחד, לשבעת, הכבשים. ז מלבד עלת החדש ומנחתה, ועלת החפמי ומנחתה, זי ובעשור לחdziי השבעיע הזה, מקרא-קדש יהיה לכם, ענינים, את-גפטים, כמשפטים: לרית ניחוח, אשׁה ליהוה. {ס} זי, ובעשור לחdziי השבעיע הזה, פר בון-בקר אחד איל אחד; כבשים בני-שנה שבעה, תמים ירויים לכם. ט ומנחתם-סלת, בולולה בשמו: שלשה עשרנים, כפער, שני עשרנים, לאיל האחד. ז עשרה, עשרה, לבבש, האחד-לשבעת, הכבשים. זי שער עזים אחד, חמطاota; מלבד חמطاota הכהרים, ועלת התפמי, מנחתה, ונסכיהם. {ס} זי ובquamsha עשר יום לחdziי השבעיע, מקרא-קדש יהיה לכם-כל-מלאת עבדה, לא תעשו; וחוגתם חג ליהוה, שבעת ימים. זי והקרבנות עללה אשׁה רית ניחוח, ליהוה-פרים בני-בקר שלשה עשר, אילם שניים; כבשים בני-שנה ארבעה עשר, תמים זחים. זי ומנחתם-סלת, בולולה בשמו: שלשה עשרנים לפר האחד, לשבעה עשר פרים, שני עשרנים לאיל האחד, לשני האילים. ט ועשרה, עשרה, לבבש, האחד-לארכעה עשר, כבשים. זז ושער עזים אחד, חמطاota; מלבד עלת התפמי, מנחתה ונסכה. {ס} זי ובזום השני, פרים בני-בקר שניים עשר-אילים שניים; כבשים בני-שנה ארבעה עשר, תמים זחים. זי ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים, במשפרם-כמושפט. יט ושער עזים אחד, חמطاota; מלבד עלת התפמי, מנחתה ונסכיהם. {ס} זה ביום, השמייניע-עצרת, תהיה לכם: כל-מלאת עבדה, לא תעשו. זו והקרבנות עללה אשׁה רית ניחוח, ליהוה-פר אחד, איל אחד; כבשים בני-שנה שבעה, תמים זחים. ט. מנחתם ונסכיהם, לפר לאיל ולכבשים, במשפרם-כמושפט. זה ושער חמطاota; מלבד עלת התפמי, מנחתה ונסכה. זט אלה תעשו ליהוה, במועדיכם-לבד מנדרכם ונודתיכם, לעלתייכם ולמנחותיכם, ולנסכיהם, ולשלמיכם.

דברים פרק טז

א שמו, את-חִדְשׁ האביב, ועשית פסח, ליהוָה אֱלֹהֵיךְ: כי בתְּלַעַבְתָּ הָאָבָב, הַזְׁכִּיאָךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ מִפְצְרִים--לֵילָה ב' וְזַבְחָתְךָ פֶּסַח ליהוָה אֱלֹהֵיךְ, צָאוּ וְבָקָר, בָּמְקוֹם אֲשֶׁר-יָבֹרְךָ יְהוָה, לְשִׁפְכוּ שְׁמוֹ שֶׁם. גָּלָא-תַּאֲכֵל עַלְיוֹ חִמָּא, שְׁבָעַת יָמִים תַּאֲכֵל-עַלְיוֹ מִצּוֹת לְחַם עֲנֵי: כי בחִפְזֹזְנוּ, יְצַאָת מִארֵץ מִצְרַיִם--לְמַעַן תִּזְבֶּר אֶת-יּוֹם צָאתְךָ מִארֵץ מִצְרַיִם, כֹּל יְמֵי חִימֵךְ. ד' וְלֹא-יָרַאָה לְךָ שָׂאָר בְּכָל-גְּבָלָה, שְׁבָעַת יָמִים; וְלֹא-יָלִין מִן-הַבָּשָׂר, אֲשֶׁר תִּזְבְּחֶה בְּעַרְבָּה יְמִינָה--לְבָקָר. ה' לֹא תַּוְكַּל, לְזִבְחַת אֶת-הַפְּסַח, בְּאַחֲד שְׁעָרֵיךְ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן לך'. ו' כי אֶת-אֶלְעָזֶר בְּמְקוֹם אֲשֶׁר-יָבֹרְךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ, לְשִׁפְכוּ שְׁמוֹ--שֶׁם תִּזְבְּחֶה אֶת-הַפְּסַח, בְּעַרְבָּה: כְּבוֹא הַשְּׁמֶשׁ, מָעוֹד צָאתְךָ מִמְצְרַיִם. ז' וּבְשִׁלְטָת, וְאַכְלָת, בָּמְקוֹם, אֲשֶׁר-יָבֹרְךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ בְּזַבְחָת לְאַתְלִיכְךָ. ח' שְׁשַׁת יָמִים, תַּאֲכֵל מִצּוֹת; וּבְיּוֹם הַשְׁבִּיעִי, עַצְרָת ליהוָה אֱלֹהֵיךְ--לֹא תַּעֲשֶׂה, מְלָאָה.

ט שְׁבָעַת שְׁבָעַת, תְּסֻפָּר-לְךָ: מִמְּחֻלָּת חִרְמָשׁ, בְּקָמָה, תְּמַלֵּל לְסִפְרָה, שְׁבָעָה שְׁבָעֹות. י' וּעֲשִׂית חַג שְׁבָעֹות, ליהוָה אֱלֹהֵיךְ--מִשְׁתַּחַת נָזְבָּת יְדֶךָ, אֲשֶׁר תְּפַנֵּן: פְּאַשְׁר יָבֹרְךָ, יְהוָה אֱלֹהֵיךְ. יא' וְשִׁמְחָתְךָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךְ, אַתָּה וְבָנֶךָ וְבָנָךְ נָאָמְתָה, וְהַלְוי אֲשֶׁר בְּשֻׁעְרֵיךְ, וּמְגַר וּמִתְּנוּס וּמַאֲלֵמָנָה אֲשֶׁר בְּקָרְבָּךְ--בָּמְקוֹם, אֲשֶׁר-יָבֹרְךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ, לְשִׁפְכוּ שְׁמוֹ, שֶׁם. יב' וְזַכְרָת, פִּי-עָבֵד הִיִּת בְּמִצְרַיִם; וְשִׁמְרָת וּעֲשִׂית, אֶת-הַחֲקִים הָאֶלְيָהוֹת.

יג חַג מִשְׁפְּט מִשְׁלָחָה לְךָ, שְׁבָעַת יָמִים: בְּאַסְפָּג--מַגְרָנָה, וּמַיְקָבָח. יד' וְשִׁמְחָתְךָ, בְּתַמָּג: אַתָּה וּבָנֶךָ וּבָנָךְ נָאָמְתָה, וְהַלְוי וּמְגַר וּמִתְּנוּס וּמַאֲלֵמָנָה, אֲשֶׁר בְּשֻׁעְרֵיךְ.טו' שְׁבָעַת יָמִים, תְּהַג ליהוָה אֱלֹהֵיךְ, בָּמְקוֹם, אֲשֶׁר-יָבֹרְךָ יְהוָה: כי יָבֹרְךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ, בְּכָל תְּבוֹאָתֶךָ וּבְכָל מִשְׁעָנָה יְדֵיכָה, וּמִתְּמִימָת, אֲךָ שְׁמֶם. ט' שְׁלוֹשׁ פָּעָמִים בְּשָׁנָה יְרַאָה כָּל-זִמְרוֹךְ אֶת-פָּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךְ, בָּמְקוֹם אֲשֶׁר-יָבֹרְךָ--בְּמַג הַמִּצּוֹת וּבְמַג הַשְׁבָּעֹות, וּבְמַג הַשְׁפּוֹת; וְלֹא יְרַאָה אֶת-פָּנֵי יְהוָה, רַיְקָם. יי' אִישׁ, רַיְקָם. יי' בְּמַתְנָת יְדוֹ, בְּבָרְכָת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ, אֲשֶׁר נָתַן לך'.

ילק"ש פ' ראה

[רמז תתקב] +טז+ שמור את חדש האביב [טז, א], שלח ליה רב הונא בר אבן לרבה כי חדיות דמשכה תקופת טבת עד שיתסר בנים עברה לה היא שתא ולא תיחוש לה דכתיב שמור את חדש האביב שמור אביב של תקופת שיהא בחודש ניסן, שמור את חדש הסמוך לאביב מפני אביב שהוא במנון, יכול אם הייתה שנה חסירה ארבעה עשר ים או חמישה עשר ים אתה נותן לה ארבעה עשר ים או חמישה עשר ים, תלמוד לומר חדש לא פחות ולא יותר, יכול אם הייתה שנה חסירה ארבעים ים או חמישים ים או חמישים ים, ת"ל חדש לא פחות ולא יותר, בשלשה מקומות מפני האכזרי פרשת מועדות, בתורת כהנים מפני סדרן, בחומש הפוקדים מפני קרבן, במשנה תורה מפני האכזרי, למדך ששמע משה פרשת מועדות מסני ואמרה לישראל וחדר ושנאה להן בשעת מעשה, א"ל משה הזהרו להיות שונים בעניין ודורשין בו לכך נאמר שמור את חדש האביב (כתב ברמז קפ"ט וברמז ר"ח) ועשית פסח, שתהא עשויתו לשם פסח שאם שחתטו שלא לשמו פסול, אין לי אלא שחייבתו, בגין לרבות קיבול דמו וזריקת דמו, ת"ל ועשית, יכול שאני מרבה צלייתו והדחת קרבוי, ת"ל וחבחת, זביחה בכלל היהת ולמה יצאת להקיש אליה מה זביחה מיוחדת שהיא לשם עבודה [אף כל שהוא לשם עבודה] יצאו אלו שאין להם עבודה, לה' אלהיר לשם המיעוד, כי בחודש האביב חדש שהוא כשר לא חם ולא צונן, וכן הוא אומר אלהים מושב חידים ביתה מוציא אסירים בכוורות: